

som man ellers i den juridiske Verden forstaar ved frivillige Auktioner i Mod sætning til Tvangsauktioner, i Mod sætning til Auktioner, hvor en Kreditor sælger Genstande, som han har gjort Udlæg i hos sin Debitor, og som han nu ved Salg søger at komme til Benge for. Andet er der vel sagtens ikke ment, thi at man skulde kunne sælge ferst Fift ved Tvangsauktioner, at nogen Kreditor skulde gøre Udlæg deri, har jeg aldrig hørt og tror jeg ikke let er muligt, da ferst Fift er en uholdbar Vare; men jeg har dog villet gøre opmærksom paa, at Udtrykket maasse kan misforstaas, dersom det skulde have anden Mening end den, at staa i Mod sætning til Tvangsauktioner. Jeg burde tidligere have omtalt, at man ogsaa har ordnet Fiskehandelen ved Auktion i Berlin, men at man netop der, som det synes, har et Bevis for, at det ikke er nok at sige, at der kan finde frivillig Auktion Sted over denne Vare, men at man ogsaa maa søge at ordne den paa en passende og hensigtsvarende Maade, naar man ikke skal gaa fejl. Jeg finder nemlig i Fiskeritidende for 1891 Side 373 en Notits om Fiskeriauktionerne i Berlin. Denne Notits skriver sig fra Sveriges Fiskerikonfulent i Berlin, Herr Alexander Krüger, en paa Fiskerivæsenets Omraade særdeles hæderlig bekendt Mand. Krüger skriver i sin officielle Indberetning til sin Regering, at paa den Maade, hvorpaa Fiskeauktionerne for Tiden afholdes i Berlin, ere de efter hans Mening mere til Skade end til Gavn for Fiskehandelen og opfyldte ikke de Krav, man kan stille til dem. Denne Bemærkning af Krüger, der altsaa findes i en Rapport til den svenske Regering, har jeg netop i disse Dage set omtalt af Deutsche Fischereizeitung, som ikke er ældre end den 1ste i denne Maaned, og der staar, efter at Krügers Beretning er omtalt, tilføjet fra Redaktionens Side: „Det vide vi meget godt i Tyskland, men kun Hr. Eberth ved det ikke“, det er, saa vidt jeg har kunnet erfare, en Magistratsperson, der har med Fiskehandelen i Berlin at gøre. Deutsche Fischereizeitung er altsaa enig med Krüger i, at den Maade, hvorpaa Fiskehandelen nu er ordnet i Berlin, er mere til Skade end til Gavn. Jeg tror ikke, det har været uden for sin Plads at berøre dette, fordi det er et Bevis for, at naar man ikke ser sig for, kan man let være udsat for at ordne disse Fiskeriauktioner paa en saadan Maade, at de slet ikke svare til Djemedet. I øvrigt kan jeg kun glæde mig over, at den Tanke, der ligger i Lovforslaget, er kommen frem, og jeg nærer det Haab, at det ogsaa vil lykkes at faa en

gavnlig Lov ud af det Forslag, her foreligger.

Bjerre: Det var en Bemærkning fra det ærede Medlem fra Aalborg (Lutein), der gav mig Anledning til at begære Ordet. Det lod til, at det ærede Medlem og maaste flere ville komme ind paa, at vi skulle fremme Auktioner ogsaa paa andre Omraader. Det vil jeg ikke gerne være med til. Jeg er ingen Ven af Auktionsvæsenet. Jeg tror tværtimod, at det er skadeligt. Auktioner er noget, man kun skal gaa til i alleryderste Tilfælde, f. Eks. ved Ejendomsalg. Men naar vi ville overføre dem paa andre Omraader, saa vi let noget mindre sundt frem. Det have vi gjort i det almindelige Næringsbrug; der have vi faaet disse kunstige Auktioner i Byerne, og det har ikke været heldigt. Skulde vi nu indføre det paa Landbrugets Omraade, saa blev det noget lignende. Naar det ærede Medlem sagde, at Forslaget særlig var gavnligt, naar det uvidedes til Husdyrbruget, saa maa jeg paa det bestemteste benægte det; jeg tror, at det vil skade det. Nu sælge vi de bedste Dyr under Garanti med Stamtaabler, men skulde det blive saaledes, at en Spekulant kunde købe op i hele Landet og raabe op, at de Dyr ere faldne der og der, uden at Liebhaberne bestemt kunne vide, hvor det er, som det altid maa blive Tilfældet ved Auktioner, saa vilde det let føre til Humberg. Hvad skulde det ogsaa nytte til? Landbrugerne have jo Lov til at trække deres Kreaturer til Marked og have Ret til at sælge dem. Forholdet med dem kan ikke sammenlignes med Forholdet over for ferst Fift. Tillægsdyrene ere ikke saa sjætte, at de jo nok kunne holde ud 3—4 Dage, ja de kunne jo holde ud et helt eller halvt Aar, hvorimod ferst Fift ikke kan holde sig længere end 3—4 Dage i det højeste, saa disse Forhold kan man ikke sammenligne. Naar det ærede Medlem kom ind paa Skoveffekter, ja da er det jo tilladt at sælge dem ved Auktion, men jeg siger, at Skovejerne ere ikke saa uheldigt stillede i Forvejen, at vi skulle indrømme dem nogen Begunstigelse. Jeg tror ikke, at vi skulle lovgive i Retning af at fremme Auktionsvæsenet, men snarere hæmme det, kun tillade det i yderste Nødtilfælde. Med Hensyn til Sagen her vil jeg indrømme, at her er et af disse Undtagelsestilfælde, men jeg vilde nødig have, at det skulde være et stort Lokale, saaledes som vi hørte omtale af det ærede Medlem for Præstø Amts 3dje Valdkrets (Veth); jeg vil helst have det saaledes, at Fiskerne kunde sælge paa selve Stranden, og at de Lokaler,